

Partea vătămată Munteanu Vladimir în ședința instanței de recurs a relatat că i-a iertat pe inculpații.

Partea vătămată Munteanu Vasile în ședința instanței de recurs a relatat că, de asemenea, i-a iertat pe inculpații.

Inculpatul Chihai Andrei în ședința instanței de recurs a pledat pentru respingerea recursului, menționând că cere scuze de la părțile vătămate și-i pare rău de cele comise.

Inculpatul Ghecev Vasile în ședința instanței de recurs a pledat pentru respingerea recursului. Cere scuze de la părțile vătămate, fapta nu a fost comisă cu intenție, fiind o simplă întâmplare pentru care îi pare rău.

Avocatul Josu Gheorghe în ședința instanței de recurs a pledat pentru respingerea recursului procurorului, solicitând menținerea sentinței instanței de fond ca fiind una legală. A argumentat că prima instanță corect a aplicat prevederile art.2 al Legii privind amnistia. La caz, nu sunt careva restricții prevăzute de legea respectivă. Nu este nici o pretenție de ordin material sau moral din partea părților vătămate. Referitor la Munteanu Nina, dînsa conform rechizitoriului are calitate de martor și nu de parte vătămată. Pretențiile părții vătămate ar trebuie să fie exprimate printr-o cerere de chemare în judecată, care ar confirma că se înaintează o acțiune și se cer recuperări de prejudicii materiale sau morale. Pînă în prezent nu sunt careva pretenții din partea părții vătămate Munteanu Nina, iar părțile vătămate prezente Munteanu Vladimir și Munteanu Vasile au confirmat lipsa pretențiilor în vederea recuperării prejudiciului. Cu referire la căința activă, inculpații au solicitat aplicarea amnistiei, au recunoscut vinovăția, fapt ce atestă prezența căinței active. Alte impedimente pentru aplicarea amnistiei nu sunt.

În ședința instanței de recurs nu s-a prezentat partea vătămată Munteanu Mihail, care, fiind legal citat despre data, ora și locul judecării cauzei, nu s-a prezentat și nu a comunicat cauza neprezentării, iar potrivit art. 447 alin.(1) Cod de procedură penală, "*neprezentarea inculpatului, părții vătămate, părții civile și părții civilmente responsabile legal citate, precum și a reprezentanților lor nu împiedică examinarea recursului, ...*".

4. Judecînd recursul în raport cu materialele cauzei, audiînd participanții la proces, analizînd în complex argumentele invocate în raport cu recursul declarat și în limitele acestuia, colegiul judiciar concludă asupra respingerii recursului procurorului-șef al Procuraturii raionului Cantemir, Adrian Procoavă, ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței Judecătoriei Cahul sediul Cantemir din 25.07.2017, din următoarele considerente.

În conformitate cu art.449 alin.(1) pct.1) lit.a) Cod de procedură penală, "*judecînd recursul, instanța respinge recursul, menținînd hotărîrea atacată, dacă recursul este nefondat*".

Conform art.448 Cod de procedură penală, "*judecînd recursul, instanța verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs*".

5. Instanța de recurs relevă, că criticele recurentului se referă la netemeinicia aplicării în privința inculpaților Chihai Andrei și Ghecev Vasile a dispozițiilor Legii nr.210 din 29.07.2016 cu privire la amnistie. Verificînd legalitatea sentinței primei instanțe în raport cu alegațiile recurentului, colegiul judiciar constată că criticele sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse.

Colegiul judiciar menționează, că inculpații Chihai Andrei și Ghecev Vasile prin cererea confirmată de apărătorii acestora, au solicitat aplicarea Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova și încetarea procesului penal la acuzarea lor în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.179 alin.(2) și art.287 alin.(3) Cod penal. /f.d.276-277/

Conform art. 107 alin.(1) Cod penal "*amnistia este actul ca are ca efect înlăturarea răspunderii penale sau a pedepsei fie reducerea pedepsei aplicate sau comutarea ei*".

În conformitate cu prevederile art.1 alin. (1), (2) al Legii privind amnistia nr.210 din 29.07.2016, "*prezenta lege se aplică condiționat și exclusiv persoanelor bănuite, învinuite și inculpate care manifestă căință activă în cadrul procesului penal și celor condamnate care sînt caracterizate pozitiv pe parcursul executării pedepsei, perioadei de probațiune sau termenului de probă și sînt evaluate psihologic ca prezentînd risc de recidivă mediu sau redus, dacă aceste persoane cad sub incidența prevederilor art. 2-9, 11 și 12; căința activă a persoanei se determină în conformitate cu criteriile stabilite la art. 57 din Codul penal nr. 985-XV din 18 aprilie 2002, fără a ține cont de criteriul gravității faptei comise*.

Conform prevederilor art.2 alin.(1) al Legii menționate "*procesul penal încetează la faza de urmărire penală sau la cea de judecare referitor la infracțiunea săvârșită pînă la adoptarea prezentei legi pentru care Codul penal nr. 985-XV din 18 aprilie 2002 sau Codul penal aprobat prin Legea R.S.S. Moldovenești din 24 martie 1961 prevede în calitate de pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decît pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 ani; încetarea procesului penal conform alin. (1) are loc cu acordul scris al persoanei învinuite sau inculpate*.

Colegiul judiciar remarcă, că procedura de aplicare a amnistiei față de persoanele inculpate este reglementată de art.2 din Legea nr. 210, unde este indicat expres că procesul penal încetează la faza de judecare a cauzei, dacă sunt întrunite condițiile expuse în prezenta lege.

Reieșind din normele citate, instanța de fond just a constatat criteriile care au condiționat aplicarea Legii privind amnistia, și anume infracțiunile au fost săvârșite anterior adoptării actului de amnistie, iar în temeiul art.16 Cod penal, infracțiunea prevăzută la art.179 alin.(2) Cod penal este o infracțiune mai puțin gravă, sancțiunea căreia (în redacția legii penale în vigoare la momentul săvârșirii infracțiunii) prevedea pedeapsă în formă de închisoare de pînă la 3 ani, iar infracțiunea prevăzută la art.287 alin.(3) Cod penal este gravă și prevedea pedeapsă în formă de închisoare de pînă la 7 ani. Prin urmare, faptele pentru care sunt puși sub învinuire inculpații Chihai Andrei și Ghecev Vasile, cad sub incidența actului de amnistie.

Conform art.57 alin.(1) Cod penal, "*persoana care pentru prima oară a săvîrșit o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă poate fi liberată de răspundere penală dacă ea, după săvîrșirea infracțiunii, s-a autodenunțat de bună voie, a contribuit activ la descoperirea acesteia, a compensat valoarea daunei materiale cauzate sau, în alt mod, a reparat prejudiciul pricinuit de infracțiune*".

Prima instanță, înainte de a aplica actul amnistiei, a determinat că inculpații au manifestat căința activă față de fapta infracțională comisă. Totodată este important de remarcat că, căința activă manifestată prin contribuire activă la descoperirea infracțiunii include: *judecarea cauzei penale în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ sau în baza art.509 Cod de procedură penală, sau recunoașterea integrală a vinovăției*.

Inculpații Chihai Andrei și Ghecev Vasile au recunoscut integral vinovăția atât la etapa urmăririi penale, cât și în ședința de judecată, se căiesc sincer de cele comise, și nu există nici o dispută cu privire la existența prejudiciului. Iar pentru aplicarea amnistiei față de inculpații este suficient să fie întrunite cel puțin unul din criteriile stipulate în art.57 Cod penal.

Instanța de fond just a constatat lipsa prejudiciului material, cât și a celui moral, precum și lipsa cheltuielilor de judecată suportate de părțile vătămate. Iar în ședința de judecată, părțile vătămate au declarat expres că nu au anumite pretenții decuniare față de inculpații Chihai Andrei și

Ghecev Vasile. Părțile vătămate nu au formulat anumite cerințe ce ar fi fost valorificate prin înaintarea acțiunii civile, din care rezultă că nu există prejudiciu, în atare situație inculpații nu cad sub incidența restricțiilor formulate în art.10 lit.k) din Legea nr.210 din 29.07.2016 cu privire la amnistie. Este neîntemeiat argumentul recurentului precum că victima Munteanu Nina nu s-a expus în instanța de judecată asupra prejudiciilor cauzate prin infracțiune, or conform materialelor cauzei dânsa nu a fost recunoscută în calitate parte vătămată și instanța nu are nici un temei pentru a o cita în ședința de judecată, chiar și în cazul în care dânsa este victimă. Atunci când procurorul (ofițerul de urmărire penală) din anumite motive la faza urmăririi penale nu au decis recunoașterea Ninei Munteanu în calitate de parte vătămată și nu au stabilit dacă dânsa i-ar fi fost cauzate prejudicii prin infracțiune, sarcina probării existenței unui prejudiciu nereparat rămâne pe seama procurorului, fără vre-o obligație a instanței de judecată să manifeste inițiativă de investigație a acestui aspect. Argumentul procurorului recurent este unul ipotetic, declarativ și neprobat.

Potrivit art.391 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală ”*sentința de încetare a procesului penal se adoptă dacă există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspunderea penală*”.

În conformitate cu art. 285 alin.(2) Cod de procedură penală, ”*încetarea urmăririi penale are loc în cazurile de nereabilitare a persoanei prevăzute la art. 275 pct.4)-9) din prezentul cod, precum și dacă există cel puțin una din cauzele prevăzute la art.53 din Codul penal*”, iar în temeiul art. 275 pct. 4) CPP, ”*urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată și va fi încetată în cazurile în care a intervenit termenul de prescripție sau amnistia*”.

Conform art. 332 alin.(1) Cod de procedură penală, ”*în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art.275 pct.5)-9), 285 alin.(1) pct.1), 2), 4), 5), precum și în cazurile prevăzute în art.53-60 din Codul penal, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă*”.

Colegiul judiciar conchide, că inculpații au îndeplinit condiția principală prevăzută de legislator în Legea nr.210 privind amnistia, manifestând căința activă și recunoscând integral vinovăția, precum și lipsa pretențiilor de ordin material sau moral din partea părților vătămate, nefiind constatate careva restricții prevăzute de art.10 al Legii menționate. Prin urmare, instanța de fond conducându-se de prevederile legale pertinente, respectând procedura aplicării actului de amnistie în privința inculpaților, corect a stabilit încetarea procesului penal privind învinuirea înaintată lui Chihai Andrei și Ghecev Vasile în baza art.179 alin.(2) și art.287 ali.(3) Cod penal, în temeiul art.2 al Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr.210 din 29.07.2016.

Elucidând și constatând cele descrise mai sus, analizând și verificând argumentele, călăuzindu-se de prevederile art.447-448, 449 alin.(1) pct.1) lit.a) Cod de procedură penală, colegiul judiciar –

D E C I D E:

Se respinge recursul procurorului-șef al Procuraturii raionului Cantemir, Adrian Procoavă.

Se menține sentința Judecătorei Cahul sediul Cantemir din 25 iulie 2017, prin care a fost încetat procesul penal de învinuire a inculpaților Chihai Andrei și Ghecev Vasile de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.179 alin.(2), 287 alin.(3) Cod penal, în temeiul actului de amnistie.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată în ședință publică la 05 octombrie 2018, ora 15:30.

Președintele ședinței, judecătorul

Vitalie Movilă

Judecătorii

Evghenii Dvurecenschii

Nina Veleva